

Kunmadaras

Az Üllő, majd Taksony nemzetség szállásbirtoka, XIII. századtól kun település, Mátyás idejében a kun Kolbászszerék része. Neve 1391-től jelenik meg az oklevelekben. A középkori Üllő, Gacsa, Gergely, Fábiansebestyén faluban említ templomot, ezt a helyet később Fábianka néven ismerik. Kunmadaras 1557 körül a református hármaskerület része volt. Az 1683.évi tatárjáráskor elpusztult, 1692 után újranevesült. Lakói az 1697.évi karcagi tatárjáráskor újra elszéledtek, 1699-ben kezdtek visszatelepedni, református lelkészt fogadtak. Az 1705 május 24-i rác támadás folytán Rákóczi áttelepítette őket Rakamazra. 1711 után véglegesen benépesült. Az 1745.évi redempció során saját határán kívül Fábiankát, meg Kápolnás falu pusztá helyének egy részét is megvásárolta. 1871-ben Gacsa pusztát, ennek az Árpád-kori elpusztult falunak helyét is saját határába olvasztotta.

Az 1745.évi egyházlátogatás jegyzőkönyve szerint ekkortájt se katolikus hívő, se katolikus templom nem volt e faluban. Az egykor katolikusok által épített templomot 180 év óta reformátusok használták. Katolikusok csak az 1800-as évek elejétől jelentek meg s előbb a karcagi, később a tiszai plébániához tartoztak. Lélekszámuk 1945 körül már 1000 fölé emelkedett, ezért az egri érsek a hívek régi, ismételt kérésére a VKM. által önálló plébániának elismert és kiegészítő államsegélyben részesített kunmadarasi lelkészi állomást 1946 május 1-vel betöltötte és a szervezési munkálatok befejezésére lelkész helyettesi minőségben Breznai Ferencet küldte ki. Ekkor még nem volt sem templom, sem paplak. A lelkész bérelt házban lakott, élelmezése sorkosztolás útján történt. De 1946 novemberében hordozható tábortartó felszerelést adott az érsek, fél lelkészlakást vásároltak, iskolakápolnát rendeztek be. 1947 november havában az iskolakápolna szomszédságában levő telket megszerezték templomtelek céljára, 1949-ben megvették a lelkészlakás másik részét, 1968-ban felépült a templom, melynek titulusa: Jézus Szíve.